

ISTORIE

RELAȚIILE REGALITĂȚII MAGHIARE CU SCAUNUL SIGHIȘOARA ÎN EVUL MEDIU

Antal Attila

Maghiarii, populație de origine fino-ugrică, au atins bazinul Carpatic la sfârșitul secolului al IX-lea. După cronicarul Anonymus cucerirea maghiară a început în anii 895-896 când, maghiarii conduși de Arpád au trecut prin trecătorile Carpaților și s-au stabilit pe Câmpia Pannonică.

Din punct de vedere arheologic prezența maghiarilor poate fi sesizată prin mormintele care sunt specifice unui popor migrator (obiecte specifice călăreților). Istoricul K. Horedt¹ este de părere că, regalitatea maghiară a anexat Transilvania prin mai multe etape. Regiunea Târnavei Mari a fost atinsă abia la sfârșitul secolului al XII-lea. Regatul în continuă expansiune a avut nevoie și de apărare. Secuii, popor de origine aprig discutată, au fost așezați pentru apărarea hotarului de est. Toponimia păstrează dovada trecerii secuilor - care deja au preluat, dacă era cazul, limba maghiară - pe aceste meleaguri. Primul hotar estic apărat de secuii se întindea în zona localității Copșa Mică de astăzi. (În limba maghiară numele localității este Kiskapus care în traducere liberă înseamnă „poarta cea mică”). Probabil în secolul al XII-lea secuii ajung și în regiunea de astăzi a Sighișoarei. Avem două dovezi pentru prezența lor:

1. Originea maghiară a toponimului Sighișoara. Această variantă este susținută și de Atlasul orașelor istorice din Transilvania, atlas care a apărut cu sprijinul Academiei Române². Se pare că prima formă latină a denumirii orașului - *Castrum Sex* - Însemnând cea de-a șasea cetate, este eronată din două motive. În primul rând această menționare apare mai târziu și mai apoi *Castrum Sex* este forma latinizată a toponimului Sighișoara. (*Segesvár* însemnând în limba maghiară „cetatea de pe deal”) și oricum nu putea fi cea de a șasea cetate.

2. Cercetările arheologice realizate cu participarea sau conducerea arheologului Gheorghe Baltag³. Mărturiile materiale dovedesc fără nici un dubiu prezența unui popor „călăreț”. În plus, pe locul actualului *Bergkirche* a existat o biserică construită probabil de secuii.

1 Horedt K., *Contribuții la istoria Transilvaniei*, București, 1958.

2 Academia Română/Comisia de Istorie a Orașelor din România, *Contribuții privind istoria orașelor*. Vol.II. Atlas Istoric Al Orașelor Din România. Seria C. Transilvania. Fascicol 1. Sighișoara, Editura Enciclopedică, București, 2000.

3 Gheorghe Baltag, *Sighișoara înainte de Sighișoara*. Elemente de demografie și habitat în bazinul mijlociu al Târnavei Mari din preistorie până în sec. Al XII-lea d.Hr., cu privire specială asupra municipiului Sighișoara, Editura Oscar Print, București, 2000.

Organizarea statală a maghiarilor.

Creștinarea și organizarea statală sunt strâns legate. Dacă în anul 1000 sau 1001 regele Ștefan se creștinează, tot atunci se pun bazele organizării statale. Din punct de vedere administrativ, regele Ștefan a împărțit Ungaria în comitate. În fruntea comitatelor se afla așa-numitul comite (în latină comes) a cărui principală atribuție era colectarea impozitelor. El era ajutat de către un maior castri (care avea însărcinări militare) și de un judecător.

În secolul al XIII-lea, începe declinul puterii regale și sistemul regal de comitate intră în declin, locul lui fiind preluat de către sistemul de comitate al nobililor. Schimbările intervenite constau în faptul că, deși comitele este numit în continuare de către rege, așa-numitul comite adjunct este ales de către nobilime (în limba maghiară va fi numit szolgabíró) și îndeplinește funcții în sistemul de justiție.

Colonizarea.

Primul val al colonizării sașilor s-a produs în jurul anului 1150, când regele Geza al II-lea i-a adus în Transilvania. În anul 1186, regele maghiar se poate bucura de un venit considerabil provenit din impozitul colectat de la noii coloniști. Puține documente oficiale vorbesc despre colonizare. Unul dintre documente face referire la stabilirea sașilor în apropierea localității noastre, la Apold (jud. Mureș)⁴.

Motivele colonizării sașilor au fost multiple:

- Transilvania era slab populată
- În urma cruciadelor și a cruciaților care au trecut pe teritoriul maghiar, regii maghiari și-au dat seama că, cavaleria secuiască trebuie reorganizată și trebuiesc construite unele fortificații. Secuii nu aveau cunoștințele necesare și din acest motiv, sașii erau bineveniți.

Unii istorici maghiari (de exemplu Görög Ferenc⁵) susțin faptul că, coloniștii numiți generic sași, și-au părăsit locurile natale din cauza unor catastrofe naturale (inundații). Istoriografia contemporană nu acceptă acest argument ca fiind de mare însemnătate. Este foarte clar, sașii au venit și au fost interesați în a se stabili în Transilvania în aceeași măsură ca și regalitatea maghiară.

Relațiile și interesele regale și cele ale sașilor au fost clarificate în mod oficial în diploma numită *Andreanum* sau „Goldene Freibrief”. Documentul emis în 1224 stabilea drepturile și obligațiile sașilor:

Drepturi:

- Sibiul devine proprietatea comunității săsești și pe teritoriul său nici un nobil maghiar nu are dreptul să facă uz de rangul său.
- pe teritoriul în discuție regele maghiar renunță la dreptul de a ocupa pământurile devenite fără stăpân în urma unei trădări sau din cauza lipsei moștenitorilor.

4 Thomas Nägler, Așezarea sașilor în Transilvania, Editura Kriterion, București, 1981, 53-92.

5 Görög Ferenc, A magyar nemzet története - II. kiadás, Horizont Kiadó, é.n.

- sașii își pot alege liber preoții, judecătorii își au o justiție autonomă. Au dreptul de a organiza târguri și de a face comerț în mod liber.

- ținutul săsesc era autonom: conducerea centralizată era asigurată de către un comite al sașilor.

Obligațiile sașilor:

- în caz de război trebuiau să asigure 500 de soldați, iar dacă însuși regele participa la confruntări, numărul specificat trebuia suplimentat cu încă 100 de ostași.

- sașii erau obligați la plata a 500 de mărci de argint. Impozitul era colectat de către sași și funcționa ca un impozit global. Dacă cineva, scutit de impozit, se stabilea pe pământ săsec, își pierdea această scutire.

Prin ținutul săsesc înțelegem teritoriul dintre Baraolt și Orăștie.

Invazia tătară a adus mari pagube materiale Ungariei, iar în 1241 prin bătălia de Mohi, Batu han a nimicit mare parte a oastei maghiare.

Regele Bela al IV-lea supranumit și al doilea Întemeietor al Ungariei și-a propus și a realizat reconstrucția țării. În această perioadă din ordinul regelui s-a început construcția cetăților din piatră de râu. Sașii profită de context și își întăresc pozițiile.

La sfârșitul secolului al XIII-lea se produce mutarea secuilor pe actualul teritoriu denumit „Ținutul secuiesc”, iar pe teritoriul orașului nostru sunt colonizați sașii. Apar primele menționări ale localității: incertul *Castrum Sex* din 1280 și *Schespruch* în 1298.

Prin întărirea și extinderea privilegiilor săsești, dezvoltarea economică are un traseu unic în această parte a Europei. Astfel în secolele XIV și XV cele mai mari așezări săsești- Sibiu, Brașov, Sighișoara, Bistrița- obțin statutul de oraș. În această perioadă se înalță zidurile de apărare și bisericile fortificate. Este în plină înflorire comerțul și sistemul breslelor. În 1367, Sighișoara apare în documente ca civitate și tot în acest secol primește rangul suprem de oraș regal. În 1376 Goblinus, episcop de origine săsească îl reprezintă pe regele maghiar Ludovic la adunarea sașilor din Sibiu. Cu această ocazie se face o comparație și aflăm nivelul de dezvoltare economică al sașilor: în Sibiu funcționează 19 bresle și 25 ramuri industriale(meserii), în aceeași perioadă la Augsburg sunt atestate doar 16 bresle și 20 de ramuri industriale(ocupații).

Sighișoara duce o viață economică independentă față de stălațitate, de altfel și menționările documentare apar mai ales în acte bisericești și nu în cele oficiale. Amestecul stălaț este sesizat doar prin acordarea unor drepturi cum ar fi cel din secolul al XIV-lea când orașul primește dreptul de a ține două mari târguri: unul de primăvară și celălalt de vară. Totuși Sighișoara nu are dreptul de „a opri” marfa comercianților care tranzitează orașul.

Administrativ la început teritoriul orașului făcea parte din așa numitul „Comitatus de Küküllő” care în 1391 se desparte în două și Arnold Longavalle îndeplinește o funcție neprecizată pe teritoriul numit „major Küküllő” (Târnava Mare).

Până în 1526 eventualele contacte ale regalității maghiare erau mai ales de natură

să reglementeze relațiile juridice și comerciale dintre orașe. Autonomia săsească a rămas sfântă, nobilii nu aveau nici un drept pe teritoriul săsesc. Un nobil maghiar la Sighișoara este în cel mai bun caz un hospites pe teritoriul unui hospites (oaspete la oaspete).

Rolul privilegiat al Sighișoarei se evidențiază în 1443 când în oraș funcționează o monetărie pentru completarea căreia Iancu de Hunedoara dă ordin să se aducă unele piese de la Brașov. Litigiile comerciale adeseori sunt reglementate de către reprezentantul regelui sau însuși de rege. Așa se întâmplă și în 1452 când guvernatorul Iancu de Hunedoara reglementează conflictul dintre comercianții sighișoreni și cei brașoveni. Dacă în 1452, sighișorenii îi împiedică pe brașoveni în desfacerea mărfurilor, în 1468 se schimbă situația și dogarii de pe malul Târnavei Mari se plâng de faptul că sunt împiedicați în desfacerea butoaielor în orașele Sibiu, Miercurea, Sebeș și Orăștie.

La mijlocul secolului al XV-lea ample mișcări sociale pun în pericol statutul privilegiat al sașilor, secuilor și al nobililor maghiari. După răscoala țărăneasă condusă de Budai Nagy Antal, la Căpâlna ia naștere uniunea celor trei națiuni (Unio Trium Nationum). Privilegiile stabilite la Căpâlna sunt încă odată confirmate în 1438 la Turda. În timpul domniei regelui Matias Corvin intervin noi schimbări pozitive în statutul juridic al sașilor. Uniunea încheiată în 1437 este întărită în anii 1458, 1467 iar în 1506 la Sighișoara este ținută o Dietă cu același scop. Începând cu 1464, Sibiuul obține dreptul de a-și alege judele regal iar mai apoi acest drept este extins și asupra celor 7 (șapte) scaune (mai exact în 1469). Astfel ia naștere Universitatea Săsească. Primul document care poartă această titulatură apare în 1485. În 1486, Matias Corvinul reconfirmă drepturile prevăzute în *Andreanum* și chiar le extinde. Conducerea universității săsești era asigurată de un comite al sașilor care, de obicei, îndeplinea și funcția de primar al Sibiului. Universitatea avea atribuții juridice, fiscale (strângea impozitul) și economice. În 1481 regele Matias Corvin emite un ordin prin care asigură libertatea comercianților sighișoreni dar îi obligă ca, în caz de nevoie să-l ajute pe rege cu bani și soldați.

Matias Corvinul a încercat încă în perioada domniei să asigure recunoașterea ca moștenitor de drept al tronului pe fiul nelegitim. Au rămas documentele Sighișoarei și ale Mediașului prin care aceștia se angajează să-l recunoască pe fiul lui Matias Corvinul ca moștenitor legal. Iată conținutul documentului⁶: „Recunoaștem că din voia regelui Matias Corvinul pe credința noastră creștină și pe omenia noastră am jurat și jurăm prin prezenta că în cazul în care regele și regina Beatrix nu vor avea copil și vor părăsi această lume fără un asemenea copil, după moartea regelui, Ioan Corvinul prințul de Troppau va deveni domnul nostru, vom păstra și vom apăra orașul pentru el și nu-l vom da altuia, și comunitatea noastră îl va recunoaște pe prinț ca adevăratul nostru domn și rege, vom dovedi subordonare totală, nu vom recunoaște pe nimeni ca

6 Szilágyi Sándor, *A magyar nemzet története*, Athenaeum Könyvnyomda, Budapest, 1898.

fiind domnul nostru (traducerea este din lb. maghiară).”

După eșecul tragic din 1526 de la Mohacs a început lupta pentru coroana maghiară.

Principalii pretendenți: Szapolyai (sau Zapolya) János și Ferdinand de Habsburg. Ungaria intră într-un adevărat război civil și treptat este împărțită în trei: Vestul ajunge sub influența Habsburgică, capitala și Centrul ajung sub stăpânire turcească, Transilvania rămâne în cea mai bună situație, cu o relativă independență.

Sașii, la început îi sprijină pe Habsburgi dar în fața amenințării turcești, în cele din urmă, sunt nevoiți să reîntărească alința cu celelalte două națiuni. După 1526, relațiile sașilor sighișoreni sunt marcate de trei probleme:

- problema religioasă, răspândirea lutheranismului.
- atacurile secuilor.
- lupta internă între pretendenții la conducerea Transilvaniei

1. Problema religioasă

Reforma religioasă s-a răspândit destul de repede în Transilvania. Acest lucru a fost posibil datorită legăturilor săsești cu ținuturile germane precum și a lipsei unui control statal centralizat. În 1544 Sighișoara trece la lutheranism. Problema reformei printre maghiari este mai complicată. Pentru clarificarea situației regele Szapolyai convoacă în 1538 o „dispută” religioasă la Sighișoara. Adevăratul țel al disputei a fost statuarea unui exemplu înfricoșător pentru Martinuzzi și Statileo episcopi de Oradea respectiv de Alba Iulia.

La această dispută participă însuși regele Szapolyai care a adoptat o poziție neutră spunând⁷: „Slavă Domnului, dușmanii mei sunt atât de slăbiți încât nu am nicio teamă, să înceapă ostilitățile, vom vedea cine va câștiga. „Traducerea lui Schuller sună astfel⁸: „Acum voi lăsa berbecii să se bată între ei, să vedem cine va câștiga”.

Principalii actori ai evenimentului au fost:

- din partea protestantă - Francisc Szantai
- din partea catolică- Szegedi Gergely -călugăr franciscan

Rolul arbitrilor a fost îndeplinit de către Wolhard Adorján, vicar de Alba Iulia și Kálmáncseki Sánta Márton din aceeași localitate. Disputa a rămas în istoriografie mulțumită lui Heltai Gáspár.

Sfârșitul disputei nu a adus condamnarea cerută de către episcopi. Disputa religioasă de la Sighișoara a dovedit că protestantismul a devenit o problemă în continuă expansiune. Nu s-a născut o decizie, deoarece raportul de forțe între protestanți și catolici devenise egal.

Dezbaterea problemelor religioase nu s-a oprit aici, urmează în 1550 adunarea de la Turda, unde se stabilește „ca nici o religie să nu fie tulburată de cealaltă fiecare

7 Háló,Válogatás Heltai Gáspár műveiből, Budapest, Magvető, 1979.

8 Schuller, A.: „Kirchen und kirchliches Leben” in: „Schässburg.Bild...”, 1998,121-142.

să rămână cu religia dată de Dumnezeu. Dacă la început maghiarii au urmat alături de sași linia lutherană, între timp se produc mai multe rupturi ce duc la apariția religiei reformate iar mai apoi a celei unitariene.

Dieta convocată în 1568 la Turda nu a proclamat libertatea religioasă totală ci a asigurat libertatea religioasă pentru catolici și protestanți (lutherani, reformați și unitarieni).

2. Problema secuiască.

În 1562, privilegiile secuilor au fost serios știrbite aceasta fiind cauza izbucnirii unei răscoale violente. Sighișoara se afla într-un punct strategic și putea ajuta la înnăbușirea răscoalei dar nu o face. Ioan II. Sigismund îi înfrânge pe secuii și după aceea pornește împotriva sighișorenilor. Sașii nu opun rezistență și pentru a domoli mânia principelui i se aduce cheia orașului. Pentru a clarifica și stabiliza situația secuilor, Sigismund convoacă o dietă la Sighișoara în 1562. Conducătorii răscoalei sunt decapitați. Ioan Sigismund își mută pentru câteva luni tabăra la Sighișoara.

Analizând relațiile secuilor cu noua conducere, nu este de mirare că la sfârșitul secolului al XVI-lea aceștia îi sprijină pe Mihai Viteazul. În 1601, după moartea lui Mihai Viteazul secuii conduși de Mako pătrund în Orașul de Jos și ocupă prin trădare cetatea. Îl prădează, locuitorii părăsesc orașul, iar secuii rebotează orașul, acesta devenind pentru câteva luni:

Nemesvár (orașul nobililor).

În 1603 Moise Secuul devenit între timp principe atacă Sighișoara suspectată că oferă ajutor trupelor austriece, incendiază Orașul de Jos dar nu îl poate ocupa.

3. Lupta internă între pretendenții la conducerea Transilvaniei

Pentru a înțelege lupta internă și rolul sașilor am urmărit evoluția politică al lui Maylad Ștefan⁹. Descendent dintr-o familie boierească din Țara Românească, părinții s-au stabilit în Transilvania la Făgăraș. Este un apropiat al regelui Ludvic al II-lea și a luat parte la bătălia de la Mohács. La început îl sprijină pe Ferdinand de Habsburg și în 1529 a participat la bătălia de la Feldioara unde sașii sighișoreni și secuii sunt de partea Habsburgilor în fața domnitorului român Petru Rareș venit să-l sprijine pe Szapolyai. Maylad abia scapă cu viața, ascunzându-se sub un pod. Sașii alături de Habsburgi sunt înfrânți și Sighișoara trece de partea lui Szapolyai, care se bucură de sprijinul turcesc. Problema o constituie Sibiul care se încapățânează să nu renunțe la sprijinul acordat Habsburgilor. Pentru a-i îndupleca, Maylad ține sub asediu cetatea Sighișoara și cetatea Mediașului. Atacul eșuează dar în 1536 Sibiul este nevoit să-l accepte pe Szapolyai ca învingător. În anii următori Maylad, atacă Mediașul, îl ocupă și îl ucide pe trădătorul Gritti, iar în octombrie 1534 devine pentru o scurtă perioadă voievodul Transilvaniei. În cele din urmă ajunge prizonier la turci.

9 Majláth Béla, Maylád István 1502-1550, Franklin-Társulat Könyvnyomdája, 1889

Pacea vine în 1538 când la Satu Mare Ferdinand de Habsburg și Szapolyai încheie un acord prin care regele maghiar renunță după moartea sa la tron în favoarea lui Ferdinand. În cele din urmă Szapolyai nu își respectă angajamentele. După moartea lui Szapolyai fiul său preia puterea cu sprijinul turcilor. Fiind minor, conducerea este asigurată de mama sa Isabella și de către călugărul Martinuzzi.

Începând cu 1541, Transilvania devine principat după ce Ungaria se rupe în cele trei părți menționate. Schimbările nu afectează autonomia săsească, ba mai mult ei sunt reprezentați în guvernarea condusă de către Martinuzzi.

În 1544, nobilii maghiarii cer dreptul de a putea cumpăra case pe teritoriul săsesc.

Universitatea săsească intervine rapid, refuză cu vehemență și chiar și sasu de rând prin vocea meșterului brașovean Ostermeyer precizează¹⁰: „acest drept niciodată să nu fie acordat”. În cazul căsătoriilor mixte, maghiarii nu puteau moșteni bunurile soțului sau soției și erau nevoiți să le lase rudelor sași ale decedatului. Ioan al II-lea Sigismund respectă și întărește privilegiile sașilor sighișoreni.

Relațiile cotidiene între sași și secui nu erau uneori chiar prietenești. Un caz celebru judecat de către Martinuzzi în 1550 ne vorbește despre următoarele¹¹:

Două slugi ale lui Béli Ferenc au fost chemate la o nuntă într-un sat săsesc. Slugile s-au îmbătat bine și după aceasta au început să-i insulte pe comesenii sași. În drum spre casă au vrut să răpească un cobzar pe care doreau să-l ducă în „Țara Secuiască”. Acesta s-a opus și în cele din urmă i-au spart instrumentul muzical. În lungul drum spre casă s-au mai întâlnit cu un sas și l-au insultat și pe acesta cu apelativul „bestie germană”.

Și-au scos și săbiile din teacă, dar singurii care au avut de suferit au fost ei înșiși.

În cele din urmă cei doi au fost aspru pedepsiți, fiind trași în țepă la Brașov. Cazul prezentat dovedește dezbinarea dintre sași și secui probabil datorată diferențelor sociale și religioase și poate și din cauza unor simțăminte incipiente naționale. Este semnificativă și pedeapsa primită.

În cazul disputelor dintre nobilii maghiari și patriciatul săsesc, sașii se prezentau adesea nu ca niște coloniști, oaspeți, ci ca adevărați salvatori ai maghiarilor în fața invaziilor tătare. Pământul stăpânit de sași nu era altceva decât recompensa pentru vitejia dovedită(vezi de ex. discursul comitelui săsesc Albert Hut).

Între 1551-1556 Ferdinand revine în Transilvania, îl ucide pe Martinuzzi și încearcă preluarea puterii. În acest context, în 1551, generalul Castaldo ajunge în Sighișoara unde construiește un bastion de artilerie în Cetate, lângă Turnul Aurarilor.

După retragerea Habsburgilor urmează o perioadă de înflorire economică a Transilvaniei, sub conducerea principilor protestanți. Drepturile sașilor sunt respectate

10 Hóman Bálint, Szekfű Gyula, Magyar történet, Arcanum Adatbázis Kft., Budapest, 2002

11 idem

și principele Ștefan Báthory acceptă chiar și regula conform căreia în fața unei instanțe sășești este obligatorie pt. ambele părți folosirea limbii germane.

După moartea lui Gabriel Báthory, pentru a-și asigura conducerea Gabriel Bethlen a inițiat tratative cu sașii dar aceștia nu s-au arătat dispuși, ba mai mult au respins cererea lui Bethlen de a se stabili pentru o perioadă scurtă de timp la Sibiu din cauza iernii aspre și a distrugerii suferite de Alba Iulia. Bethlen solicită convocarea Dietei la Sighișoara dar este refuzat și în cele din urmă Dieta se ține la Mediaș. Sursele istorice consemnează ca o raritate faptul că în perioada domniei lui Gabriel Bethlen la Sighișoara se așează o comunitate de români iobagi¹².

După domnia lui Gabriel Bethlen, Ștefan Bethlen nu se dovedește a fi un conducător viabil. Pentru alegerea noului principe, în noiembrie 1630 este convocată o dietă la Sighișoara. Candidatul principal este Gheorghe Rákoczy I dar între timp se răzgândește Ștefan Báthory și apare la porțile cetății Sighișoara. Intrarea îi este refuzată și Gheorghe Rákoczy I este ales principe al Transilvaniei. În 1636 principele Rákoczy își manifestă intenția de a-și muta curtea princială la Sighișoara. Delegația trimisă de sighișoreni la discuțiile avute la Alba au ca temă principală liniștirea sașilor cărora li se spune că principele nu dorește decât să-și construiască o „casă mică” și vrea să fortifice cetatea. Sașii pe bună dreptate intră în panică pentru că își dau seama că o asemenea faptă ar putea pune capăt autonomiei lor. Planurile lui Rákoczy nu se vor materializa.

Transilvania nu a primit doar un singur principe prin dietele organizate la Sighișoara. La 2 noiembrie 1657 Francisc Rhedey este ales principe la Sighișoara iar mai apoi Barcsay Ákos a fost confirmat în funcția de principe al Transilvaniei la 11 octombrie 1658 prin Dieta organizată la Sighișoara. A îndeplinit această funcție pentru o scurtă perioadă și a intrat în conflict cu Gheorghe Rákoczy al II-lea.

La sfârșitul secolului al XVII-lea influența otomană din Transilvania scade, la conducerea principatului se succed pe lângă principii pomeniți - Rhedey și Barcsay - Kemény János și Apaffy.

În lupta dintre Apaffy și Kemény cel dintâi sprijinit de turci se refugiază în 1662 la Sighișoara. Kemény ajunge și el la Sighișoara dar se retrage la aflarea veștii că, turcii în frunte cu Kuciuk Pașa vin spre oraș să-l ajute pe Apaffy. Kemény retras la Seleușul Mare este surprins și suferă o grea înfrângere. Conform cronicarilor vremii Kemény a fost jupuit și capul său a fost dus la Timișoara. Sașii sighișoreni au avut mult de suferit după bătălie deoarece turcii nu au mai plecat și în câteva luni au ruinat economic Sighișoara.

După asediul Vienei, Buda (1686) și Belgradul sunt eliberate de către Habsburgi. Transilvania iese de sub influența, suzeranitatea turcească și intră sub controlul austriac. „Diploma Leopoldină” din 1691 și pacea din 1699 de la Karlowitz pun bazele unei noi guvernări în Transilvania. Deși noua lege fundamentală promite să respecte

12 idem

drepturile sașilor, începând cu secolul al XVIII-lea vorbim despre un alt capitol în istoria Transilvaniei.

SIGHIȘOARA AND THE HUNGARIAN KINGDOM IN THE MIDDLE AGES

(Summary)

The Hungarians arose from Finno-Ugric roots. They had crossed the Carpathians and entered the Carpathians Basin around 896. The Carpathians Basin was conquered in many steps.

In the XII th century the region of Sighisoara was a settlement of the „Székely”'s . In the XIII th century they moved and their place was taken by the German settlers. The Hungarian king had issued in 1224 the “Goldene Freibrief”. This document allowed the Germanic group to elect its own judges, to be supervised by a German clergy and to set up the first step favorable toward a political, administrative and legal autonomy.

The name of our town can be traced down from the Hungarian „Segesvár”. It is first mentioned in 1298 by the Saxon name of *Schespurch*. The Saxon town was growing fast without any intervention by the Hungarian Kingdom. The Hungarian kings interventions were due to some comercial conflicts. After the 1526th tragedy from Mohács, Sighisoara faced three major problems: - religious disputes the „Székely” ‘s attacks the internal fight for the leadership of Transylvania

One of the biggest moments in the history of Sighișoara was the election of Rákóczi György as Prince of Transylvania. The relationship between the Saxons and the „Székely”'s is related by a short story.

By the end of the XVIII th century Transylvania was gradually escaping from the Turks pressure but entering under the Habsburg’s dominations. These facts influenced the development of Sighișoara.